

fra Adelgade med adskillige Gader imellem. Endvidere indberettes paa Foranledning, at der ikke til undertegnede fra Militæret er sket nogen Henvendelse om at fordrive Folk fra Adelgade, hvad der efter min Formening ikke var nødvendigt, da der ingen Uordener fandt Sted, og da jeg gik ud fra, at Mængden efterhaanden vilde fordele sig og Folk af sig selv forføje sig bort. Der har aldeles ingen Samtale fundet Sted mellem Oberstløjtnant Palsdorff og undertegnede, hvorimod der Kl. ca. 9 $\frac{1}{4}$ i Adelgade fandt en Samtale Sted mellem Kaptajn Bagger og undertegnede. Denne Samtale gik ud paa, at jeg fandt det heldigst, at Premierløjtnant Dederding foreløbig forblev i Ejendommen Nr. 7 i Adelgade og ikke viste sig paa Gaden for at undgaa yderligere Optrin fra Publikums Side, men jeg fremførte ikke nogen Opfordring eller Anmodning om Assistance af Militæret, og jeg udtalte mig ikke med, at Politiet ikke selv magtede at holde Orden".

Under disse Omstændigheder er det ikke alene ubegrundet, men ganske uberettiget, at Militæret her griber ind og paatager sig at løse den Opgave at holde Orden den Aften paa Nyborgs Gader. Det kunde de civile Myndigheder meget vel have gjort, og hvis Militæret havde ladet være med at skride ind, havde Optøjerne overhovedet ikke antaget tilnærmelsesvis den Karakter, som de nu fik. Jeg maa ogsaa sige, at den civile Øvrighed derovre, Politimester Buch, har søgt at hævde sin Stilling og har overfor de militære Myndigheder paatalt dette Indgreb fra Militærets Side. Det vilde have glædet mig, hvis Justitsministeren havde støttet ham heri ved at give en Erkendelse af, at han ved denne Lejlighed var optraadt korrekt, men det maa vel allerede siges at være meget i disse Tider, hvor Militæret tager saa stærkt Overhaand, at Hr. Buch ikke har faaet sig en Næse, fordi han ikke har fundet det passende, at Militæret overtog Ordenens Opretholdelse i Nyborgs Gader.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger angaaende det krigsministerielle Budget.

Halsted: Det havde ikke været min Mening at deltage i Debatten angaaende dette Budget. Da jeg gennemgaaende staar sammen med Flertallet, havde jeg ligesom tidligere ikke tænkt at blande mig i Debatten paa de Punkter, hvor jeg var enig med Flertallet, men vilde have henholdt mig til Ordføreren. Imidlertid har Forhandlingen om dette Budget fremdra-

get saadanne Punkter, at jeg finder mig foranlediget til at fravige denne Bestemmelse. Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom paa, at jeg kun paa et enkelt Punkt har taget en Særstilling sammen med et Mindretal, og det skal jeg gøre Rede for, naar jeg naar dertil.

Det, som kalder mig frem, er den ærede Ordførers Udtalelse angaaende det ganske usømmelige og uberettigede Angreb, som i et Blad har været rejst mod Finansudvalgets Formand. Efter at det er draget frem her, føler jeg mig forpligtet til at gøre opmærksom paa, at jeg ikke finder, der ligger det allerringeste, ikke et Fngug til Grund for, hvad der, om jeg saa maa sige, saa ganske skandaløst er fremsat. Selve Forholdet, nemlig Garnisons-spørgsmaalet, skal jeg senere komme til at tale en Smule om, da navnlig det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har bragt det saa stærkt paa Bane. Men jeg finder Anledning til paa dette Tidspunkt straks at nedlægge den skarpest mulige Protest overfor den Behandling, der er bleven Formanden til Del med Hensyn til hans Ledelse af Finansudvalget.

Inden jeg gaar over til at omtale det, som for en stor Del kalder mig frem, vil jeg rette en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Jeg er noget forbavset over det ærede Medlems Omtale af Underofficerernes Ønske om at faa en bedre Uddannelse paa visse Punkter. Det ærede Medlem siger nemlig, at han ønsker dem den bedst mulige Uddannelse, men naar det kommer til Stykket, maa de ikke faa den, som de have Brug for, for saa kunne de komme til at optræde konkurrerende overfor andre Befolkningslag. Jeg vil i Parentes bemærke, at naar Underofficererne ønske deres Uddannelse forbedret, er det ganske naturligt, det har først og fremmest sin Grund i, at der ikke er nogen Stand i dette Land, som siden den fri Forfatnings Indførelse selv har gjort sig saa enorme Anstrengelser for at hæve sig op over det Niveau, de oprindeligt vare satte paa, og som Traditionerne, i alt Fald for en stor Del, maatte henvise dem til. Det var nemlig i meget væsentlig Grad indvandrede Holstenere, som den Gang vare Hærens Underofficerer. Jeg hævder og har Ret dertil, efter at jeg i ca. 40 Aar har haft Lejlighed til at følge deres daglige Liv i Samarbejde med dem, at der ikke er nogen Klasse, som personlig har gjort saa meget for at naa til de Forhold, som de nu have